

Rudolf d'Ablaing van Giessenburg

Rudolf Carel d'Ablaing van Giessenburg is geboren op 18 augustus 1896 in Meester Cornelis, NOI. Hij was de zoon van Rudolf Carel d'Ablaing van Giessenburg (Amsterdam) en Mathilda Hermina Cornelia Jansen (Amsterdam). Zijn vader was adjudant-onderofficier en ook Rudolf jr. was beroepsmilitair.

Rudolf is één van degenen die de padvindsbeweging in Nederlands Indië heeft helpen opbouwen. In 1913 werd hij in Batavia als verkenners geïnstalleerd. Hij was leider in Bandung, Pontianak, Malang, Tjimahi en Jakarta (Batavia).

In 1922 trouwde hij met Cornelia Otille Elisabeth Korinth (8 oktober 1899, Poerworedjo). Hij was toen 2e luitenant der infanterie. In 1923 kregen ze een zoon Rudolf Carel en drie jaar later in 1926 een dochter Ilse Carla Francine.

In 1939 werd hij hopman van Groep 1, Groen in Malang. Joop Pelt was scout in deze groep. Zijn dochter Ilse was padvindster bij groep 7 van het Meisjes Gilde van de NIPV in Malang. In 1941 was hij districtsleider van het district Malang.

Tijdens de mobilisatie was hij kaptein. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. In 1945 werden krijgsgevangen van kamp 10e Bataljon en kamp 15e Bataljon getransporteerd naar kamp LOG Bandung. Daar zat hij in augustus 1945. De Japanners waren van plan de gehele groep over te brengen naar de Pakan Baroe-spoorweg. Het transport van deze Bandung-groep naar Sumatra ging niet door, mogelijk door gebrek aan scheepsruimte omdat het transportschip de Junyo Maru bij Padang was getorpedeerd en dus niet terugkeerde naar Batavia voor een tweede transport. Hij werd op 31 oktober 1945 bevrijd.

Ook zijn zoon was militair bij de mobilisatie. Hij werd krijgsgevangen gemaakt en geïnterneerd op Java. Later werd hij tewerk gesteld aan de Pakan Baroe-spoorweg op Sumatra. Zijn dochter zat in kamp Ambarawa 6. Ambarawa lag ongeveer 45 km ten zuiden van Semarang. Dit kamp was ondergebracht in de barakken van een oud KNIL-kampement in Ambarawa, direct ten westen van Fort Willem I.

Na de oorlog werd hij weer actief binnen Scouting. Hij werd Hoofdkwartierscommissaris en groepsleider en oubaas van groep 56 in Jakarta. In 1950 haalde hij zijn Gilwell en werd samen met Hoofdkwartierscommissaris J. van de Riet en Broeder Willibrordus geïnstalleerd als lid van de internationale Gilwelltroep. In juni 1950 was hij in Nederland en nam als vertegenwoordiger van de padvindsbond voor Indonesië deel aan de Koempoelan in Lunteren. Hij bood hier een stuk hout aan dat afkomstig was van het sluitingskampvuur van de leiderskoempoelan in Tjillitan bij Batavia, die met Pasen werd gehouden. Hij bleef hierna in Nederland.

Rudolf overleed op 20 maart 1960 in Den Haag.

Meer informatie

[Registratie Rudolf Carel d'Ablaing van Giessenburg & Cornelia Ottilie Elisabeth Korinth & Rudolf Carel d'Ablaing van Giessenburg & Ilse Carla Francine d'Ablaing van Giessenburg in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Registratie Rudolf Carel d'Ablaing van Giessenburg \(in het jaar 1832-1949\) » Open Archieven](#)

[Jamboree-jaarkrant | NIOD Bibliotheek \(worldcat.org\)](#)

[Moesson | 15 december 1988 | pagina 43 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

[LOG Bandoeng \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Naamlijst LOG Bandoeng A-L.htm](#)

[Registratie Rudolf D'ablaing Van Giessen-burg \(in het jaar 1942-1996\) » Open Archieven](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 08 okt 1921 - Art. 80 | Delpher](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 19 jul 1923 - Art. 96 | Delpher](#)

[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 09 apr 1926 - Art. 25 | Delpher](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Ambarawa \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

Het Indisch leidersblad, januari 1941

Pusaran 1950-05

[Overlijden Rudolf Carel d'Ablaing van Giessenburg & Cornelia Ottilie Elisabeth Korinth op 20 maart 1960 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

['t Nieuws voor Kampen » 13 jun 1950 - Art. 27 | Delpher](#)

Logboek Violtjes (1938-1942) door Dolly Zeeman, Archief Scoutingmuseum Baarn

Afdeling Training

In de maand April werden de eerste oorlogse Gilwell-certificaten in Indonesië uitgereikt. Het aantal Gilwellians werd met 3 uitgebreid, een wel zeer prettig feit, omdat het aantal leid(st)ers, dat de Wood Badge draagt, veel te gering is. Het doorgeven van de juiste vorm, waarin het „Spel van Verkennen” moet worden gespeeld, is in dit eilandrijk, evenals overal elders, zeer belangrijk. Door een officieel erkend Gilwell cursus te volgen, is het mogelijk het voetspoor van Baden-Powell juist te leren interpreteren.

De leiders, die als lid van de Internationale Gilwelltroep werden geïnstalleerd zijn:

Oubaas **R.C. d' Ablaing van Giessenburg**, H.K.C. Le VI, groep- en voortrekkersleider van Djakarta 56. Oubaas d' Ablaing is één van degenen, die de padvindsbeweging in Indonesië heeft helpen opbouwen. Reeds in 1913 werd hij te Djakarta als verkennersleider geïnstalleerd. Als leider was hij werkzaam te Bandung, Pontianak, Malang, Tjimahi en laatstelijk te Djakarta. Thans is hij vertrokken naar Holland om van een welverdiende rust te genieten, maar zijn padvindsuniform zal hij wel geen rust gunnen. Oubaas, nog vele jaren in goede gezondheid!

Hopman **J. van de Riet**, H.K.C. voor Inwendige Organisatie te Djakarta, werd in

1932 als welp geïnstalleerd. Hij heeft vrijwel alle padvindsrangen bekleed. Als groeps- en verkennersleider was hij werkzaam in Djakarta. Zijn grote verdienste is wel geweest om gedurende de jaren 1946 tot 1948 het vuur van de Padvindsbond in Indonesië brandende te houden, toen een actief werkend Hoofdkwartier ontbrak. Met ongekeerde energie heeft hij er altijd voor geijverd, het „Spel van Verkennen” in Indonesië te verspreiden.

Hopman **Br. Willibroeder Maria Simons** te Pangkal Pinang, begon zijn padvindsbloopbaan in 1936 als welpenleider te Bogor. Sedert 1940 is hij nu eens als verkennersleider, dan weer als voortrekkersleider, werkzaam op Pangkal Pinang. Als adviseur in de Apostolische Prefectuur van Bangka en Billiton en als Districts Commissaris doet hij zeer veel om Baden-Powell's spel daar ingang te doen vinden.

Mogen vele leid(st)ers het voorbeeld van deze pioniers volgen in het belang van een juiste verbreiding van het „Spel van Verkennen” in Indonesië!

N.B. In verband met de bepalingen van hogerhand, kan „Pusaran” in Juni en Juli niet in gedrukte vorm verschijnen.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.